

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har herved den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændring i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet, således som forslaget er vedtaget i det andet høje ting.

Titlen på dette lovforslag turde antyde, at det var på tide, at apotekerlovgivningen blev reformeret fra grunden, og der ligger da også i det andet høje ting et forslag til en helt ny apotekerlov. Dette forslag har imidlertid ikke kunnet færdigbehandles i det andet høje ting, og som følge deraf er det nu nødvendigt at forlænge de gældende bestemmelser i den midlertidige lov.

Jeg tillader mig med disse bemærkninger at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Dose: Først ventede vi på kommissionens betænkning, så ventede vi på lovforslaget. Det ligger nu i det andet høje ting, og vi venter fortsat. Medens vi venter, skal der jo være en midlertidig lov, og mit parti anbefaler det her foreliggende forslag.

Moesgaard: I håb om, at apotekermedhjælperne snart må få deres pensionsordning bragt endeligt i orden, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Gelting-Hansen: Det forelagte forslag er en ren forlængelseslov, således som den også blev gennemført i fjor og i forfjor. Det håb, der er udtrykt af den foregående taler, deles absolut også af mit parti, nemlig at vi inden altfor længe må få en apotekerlov færdigekspederet i det andet høje ting.

Jeg skal anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse i det høje ting.

Anna Westergaard: Da arbejdet med nyordningen af apotekervæsenet ikke har kunnet afsluttes, er det nødvendigt at forlænge gyldighedsfristen for den lov, vi her taler om. Vi kan fra min gruppe anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig gennemførelse.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til midlertidig lov om lån til byggeri til erstatning for sanerede ejendomme m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 593).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Herved tillader jeg mig for det høje ting at anbefale forslag til midlertidig lov om lån til byggeri til erstatning for sanerede ejendomme m. m.

Loven tilsigter at yde statsstøtte og kommunal støtte til afslutningen af de arbejder, der blev påbegyndt i 1941 i Adelgade—Borgergadekvarteret i København, med hensyn til sanering og genopbygning af kvarteret. Forholdene dengang medførte, at saneringen gik i stå, og bolig-situationen har hidtil ikke tilladt en genoptagelse af arbejdet.

Københavns magistrat har nu rettet henvendelse til boligministeriet om at få afsluttet saneringsarbejdet i det område, der var omfattet af den daværende saneringsplan. Kommunen har herved anført, at der i den tilbageværende del af saneringskvarteret er 131 ejendomme, der omfatter 1 773 lejemål, hvoraf de 994 er beboelser, medens resten er erhvervslejemål, og kommunen har lovet at fremskaffe erstatningsboliger til de familier, der bliver hjemløse ved saneringen, og som ikke selv kan skaffe sig anden bolig. Kommunen har i øjeblikket forhandlinger i gang med de store københavnske boligselskaber om spørgsmålet, og enkelte familier vil eventuelt kunne placeres i kommunens egne ejendomme. Under disse omstændigheder har jeg ment, at en så begrænset foranstaltning som den, der her er tale om, må kunne gennemføres nu, selvom vi endnu lever i en bolignødperiode.

De bygherrer, der nåede at få opført ejendomme i saneringskvarteret, før nedrivningsstoppet trådte i kraft i 1942, kunne opnå lån i henhold til lov nr. 179 af 9. april